

“De ongerechtigheid van de heilige dingen”

http://wayoflife.org/index_files/iniquity_of_the_holy_things.html, 8-1-2014

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, lezersvraag en voetnoten door M.V.

“Verder zult gij een plaat maken van louter goud, en gij zult daarin graveren, gelijk men de zegelen graveert: De HEILIGHEID DES HEEREN! ³⁷ En gij zult dezelve aanhechten met een hemelsblauw snoer, also dat zij aan den hoed zij; aan de voorste zijde van de hoed zal zij zijn. ³⁸ En zij zal op het voorhoofd van Aäron zijn, opdat Aaron drage **de ongerechtigheid der heilige dingen**, die de kinderen Israëls zullen geheiligd hebben, in alle gaven van hun geheiligde dingen; en zij zal gedurig aan zijn voorhoofd zijn, om hen voor het aangezicht des HEEREN aangenaam te maken”.
(Exodus 28:36-38, SV1977).

Exodus 28:38 spreekt van “de ongerechtigheid der heilige dingen”. Dit verwijst naar het feit dat gelovigen onzuiver zijn, zelfs in de heiligste dingen die zij doen, en dat wij enkel in Christus kunnen geaccepteerd worden. Niet voor één moment of één daad, kunnen wij acceptatie in onszelf vinden. De allerheiligste taak die wij volbrengen moet geheiligd worden door Christus’ bloed. Het herinnert ons aan Johannes’ uitspraak: “Als wij zeggen dat wij geen zonde hebben, misleiden wij onszelf en is de waarheid niet in ons” (1 Johannes 1:8). [Voor een nadere verklaring van Johannes 1:8 → Zie “Vraag van een lezer” achteraan in dit artikel]

Ik heb gehoord dat sommigen zeggen dat zij een week of meer zonder zonde kunnen zijn. Charles (Chuck) Swindoll¹ zegt: “Je kan eigenlijk verscheidene dagen leven zonder zonde, misschien een week of meer” (*The Grace Awakening*, 2003 edition, p. 124).

Maar dat is nonsens. Op een bepaalde dag zullen wij bevrijd worden van de echte aanwezigheid van zonde, maar die dag is nog toekomst. In het huidige leven is de oude, Adamitische natuur nog steeds bij ons als we de Heer dienen. God eist heiligheid in gedachten, motieven en daden, maar wij zijn in de praktijk niet zo heilig. Wij komen voortdurend tekort voor de heerlijkheid van God. Christus is de Nieuwe Mens die wij moeten aantrekken; het is Zijn beeld waarnaar wij moeten gevormd worden; maar in onze dagelijkse praktijk dragen wij Zijn volmaakte heiligheid niet.

James Gray² (foto links) geeft commentaar op deze passage als volgt:

“De ‘heilige dingen’ worden in de context beschreven als de gaven en offers van Israël. Wat zij ook aan God aanboden, deze dingen waren heilig in de zin dat zij geheiligd en ingesteld waren door Hem. En toch hadden deze dingen zelf ongerechtigheid. Wanneer de aanbidder zijn slachtoffer bracht als een offer voor zijn zonden, dan had zijn offerdaad een toegevoegde zonde waarvoor verzoening vereist was. ... Wij zijn van nature kinderen van de toorn, en nu, alhoewel gelovigen in onze Heer Jezus Christus wedergeboren door Zijn Geest, hebben wij nog steeds in ons vlees “niets goeds” wonen (Romeinen 7:18; 8:7). ... In elke daad van onze aanbedding zijn er onvolkomenheden en verontreinigingen, omdat vandaag in die handeling nog steeds de oude boze natuur aanwezig is, naast de nieuwe natuur. ...

“Bishop Beveridge³ zei: ‘Ik kan niet bidden zonder te zondigen; ik kan geen preek brengen of horen zonder te zondigen; ik kan geen aalmoezen geven zonder te zondigen ... nee, ik kan zelfs mijn zon-

¹ Lees een waarschuwing hier: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/ChuckSwindoll.pdf>.

² “James Martin Gray (1851 - 1935) was a pastor in the Reformed Episcopal Church, a Bible scholar, editor, and hymn writer, and the president of Moody Bible Institute, 1904 -1934” (Wiki).

den niet belijden zonder dat mijn belijdenissen de zaak nog verergeren; mijn berouw moet berouwd worden; mijn tranen moeten gewassen worden, en het wassen van mijn tranen moeten steeds weer gewassen worden met het bloed van mijn Verlosser'. ...

“De toepassing van deze waarheid is verreikend.

“In de eerste plaats verhoogt dit onze waardering voor onze Redder en de waarde van Zijn verdiensten voor ons. Het helpt ons in te zien hoezeer wij Hem nodig hebben, en hoe groot de zegen en de grenzeloze genade is van God jegens ons in Hem. De hogepriester in de tabernakel is een type van Hem, en de dienst die hij deed voor Israël - zelfs in de zondigheid van hun heilige dingen - typeert de dienst die Christus overeenkomstig heeft gedaan en nog steeds doet voor ons. Want als er zondigheid is in onze heilige dingen, moeten we God danken dat er ook verzoening voor is gebracht, met volle en instante uitwerking (1 Johannes 2:1-2)!

“In de tweede plaats opent dit onze ogen en verbreedt het onze kijk voor wat betreft de relatieve betekenissen van zonde en heiligheid. Welke christen kan, in het licht van deze tekst, de toepassing op hemzelf in vraag stellen (laat staan ontkennen) van Johannes' woorden: ‘**Als wij zeggen dat wij geen zonde hebben, misleiden wij onszelf en is de waarheid niet in ons**’ (1 Johannes 1:8)? Wie kan spreken over zondeloze volmaaktheid in het licht van deze waarheid? ... Zo diep is de waarheid in deze tekst, als een levend principe in de ervaring van ware en verlichte christenen, dat hoemeer toegewijd zij zijn, hoemeer deze waarheid wordt ervaren. Het is inderdaad een test voor onze intimiteit met God om een christelijk geweten te hebben dat zo gecultiveerd is in het kennen van onze dagelijkse nood, en tegelijk onze dagelijkse compleetheid te kennen in enkel Christus.

“In de derde plaats houdt deze toepassing een ernstige waarschuwing in voor de niet-wedergeboren mens. Als er niet zoiets bestaat als christelijke eigengerechtigheid, als er niet zoiets bestaat als levenslange goedheid, hoe onmogelijk moet dit alles dan zijn voor de mens die Christus niet ontvangen heeft! Indien een christen, die persoonlijk geaccepteerd is in Christus, niet één daad kan doen die geen vergiffenis nodig heeft, wat kan hij dan doen die niet gewassen is in het verlossende bloed van Christus en die onder Gods oordeel staat, om zich bij Hem aan te bevelen?!

Vraag van een lezer:

Werd **1 Johannes 1**, in uw optiek, geschreven aan gelovigen of aan ongelovigen. Voor wie geldt het “Als wij zeggen dat wij geen zonde hebben, misleiden wij onszelf en is de waarheid niet in ons” (1 Johannes 1:8)?

Antwoord:

1 Johannes werd geschreven met als doelgroep de gelovigen.

Iedere ware gelovige kan zondigen, want de zondenatuur is van Adam overgeërfd is nog in ons zolang wij op aarde leven. Zij die zeggen dat zij geen zonde begaan hebben, zijn niet wedergeboren. Alleen een ongelovige zal of kan beweren dat hij geen zonde heeft, of begaan heeft. Toch zijn gelovigen positioneel geen “zondaars”, in die zin dat hen alles werd vergeven bij de wedergeboorte (verleden en toekomstige zonden).

Als wij onze zonde belijden, dan is God “**getrouw en rechtvaardig** om ons te vergeven” (1 Johannes 1:9) → Let op: hier staat niet “genadig”, zoals in Efeziërs 1:7, zoals genade geschonken wordt bij de wedergeboorte, maar God blijft “getrouw” aan zijn belofte om ons te reinigen en te heiligen. En let hier op: In 1 Johannes 2:1 staat dat wij, bekeerden, een “Voorspraak” hebben bij de “Vader” - dat kan enkel waar zijn voor een ware gelovige, want ongelovigen hebben geen “Vader” in de Hemel maar wel “God” als Rechter.

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

---

³ William Beveridge (1637–1708), http://en.wikipedia.org/wiki/William_Beveridge_%28bishop%29, was an English Bishop of St Asaph.